

[Askjær Jørgensen]

I miljøstyrelsens skrivelse hedder det på side 4: »Det bemærkes endvidere, at det ikke er en nødvendig forudsætning for at bringe vandforsyningslovens § 25, stk. 2 (nu loven af 1978 § 29, stk. 3) i anvendelse, at det er konstateret, at de enkelte ejendomme forsynes med vand af utilfredsstillende kvalitet. Afgørelsen af, om der skal meddeles pålæg om tilslutning til vandværk, må træffes ud fra en samlet vurdering, hvori flere hensyn kan indgå, bl.a. at spildevandsafledningen sker til nedsivningsanlæg«.

Men så må der da gives en rimelig forklaring på, hvad det så er, der får miljøstyrelsen til at omstøde amtets afgørelse.

I det pågældende område ses der ikke hydrogeologiske indicier for, at det ikke skulle være tilstrækkeligt at regne med en 75 m grænse for afstand mellem nedsivning fra en enkelt bolig og et vandindvindingsområde, da det jo i høj grad er de vandmængder, der er tale om, som i betydelig grad er afgørende for eventuelle virkninger af en nedsivning. Og såfremt den linie, som antydes i denne miljøstyrelsesafgørelse, danner præcedens, må ændring af loven alvorligt tages under overvejelse, for selvfølgelig er der grænser for, hvor megen tvang der skal udøves via vandforsyningsloven. Der er eksempelvis ikke oplyst noget i miljøstyrelsens afgørelse om, at det er Auning vandværk, der har ønsket de pågældende grundejere tvangstilslutning til Auning vandværk.

Besvarelse (13/11 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Ifølge lov nr. 299 af 8. juni 1978 om vandforsyning m.v. kan bl.a. amtsrådets afgørelser påklages til miljøstyrelsen. Der er ikke i vandforsyningsloven gjort indskrænkninger i klagemyndighedens adgang til at ændre eller ophæve en påklaget afgørelse, og miljøstyrelsen kan derfor ændre en afgørelse, truffet af et amtsråd, hvis afgørelsen efter miljøstyrelsens vurdering ikke findes at være den rigtige. På det punkt er der i øvrigt ikke sket ændringer i den nye vandforsyningslov i forhold til den vandforsyningslov, der var gældende indtil den 1. april 1980.

Den konkrete sag, der henvises til i det stillede spørgsmål, drejer sig om, hvorvidt det i medfør af vandforsyningslovens bestemmelser kan pålægges en række ejendomme at tilslutte sig et bestående vandværk og dermed ophøre med forsyningen af ejendommene med vand fra brønde eller boreriger på de enkelte ejendomme. Afgørende for, om der kan gives et sådant pålæg, er, om det ud fra en samlet vurdering findes hensigtsmæssigt, at vandforsyningen i fremtiden sker fra et fælles vandforsyningsanlæg.

Hvis en kommunalbestyrelse finder, at den spredte vandforsyning bør samles, kan den udarbejde en plan herfor og indbringe sagen for amtsrådet, der herefter træffer afgørelse om, hvorvidt projektet skal bringes til udførelse.

I den konkrete sag mente amtsrådet ikke, at kommunalbestyrelsens begæring om samling af vandforsyningen kunne tages til følge, hvorefter kommunalbestyrelsen påklagede amtsrådets afgørelse til miljøstyrelsen. Amtsrådet har som begrundelse for sin afgørelse bl.a. anført, at vandkvaliteten i området stort set er tilfredsstillende.

I det område, der er tale om, bortskaffes spildevandet gennem nedsivningsanlæg, og efter hvad der er oplyst over for miljøstyrelsen, er der ikke planer om en kloakering af området. Drikkevandsbrønde og -boringer på ejendommene ligger i kort afstand fra nedsivningsanlæggene.

Baggrunden for miljøstyrelsens afgørelse, hvorved det blev pålagt ejendommene at tilslutte sig vandværket, er, at miljøstyrelsen generelt finder det uhensigtsmæssigt, at spildevandsafledningen baseres på nedsivningsanlæg samtidig med, at ejendommene forsynes med vand fra brønde/boringer på de enkelte ejendomme, idet det kan være vanskeligt under disse forhold at opretholde en tilfredsstillende drikkevandskvalitet. Miljøstyrelsen mente derfor, at ejendommene i fremtiden burde forsynes med vand fra et fælles vandforsyningsanlæg, når der var mulighed herfor.

Miljøstyrelsen finder det væsentligt, at der opnås en samlet løsning på et områdes spildevands- og vandforsyningsforhold, og man var enig med kommunalbestyrelsen i, at etablering af en fælles vandforsyning er en hensigtsmæssig fremgangsmåde til at opnå en sådan samlet løsning, der også på længere